

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil;
- uložil EUIPO náhradu nákladů řízení.

Dovolávaný žalobní důvod

- Porušení čl. 7 odst. 1 písm. c) a j) nařízení č. 207/2009.

Žaloba podaná dne 7. listopadu 2016 – Hércules Club de Fútbol v. Komise**(Věc T-766/16)**

(2017/C 006/60)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Hércules Club de Fútbol, SAD (Alicante, Španělsko) (zástupci: S. Rating a Y. Martínez Mata, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Evropské komise C(2016) 4060 final a
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Předmětem napadeného rozhodnutí je v souvislosti se žalobkyní půjčka ve výši 18 milionů eur poskytnutá jedním soukromoprávním subjektem jinému soukromoprávnímu subjektu, konkrétně nadaci Fundación de la Comunidad Valenciana Hércules de Alicante, která velkou část půjčené částky použila k úpisu akcií fotbalového klubu Hércules CF v rámci zvyšování základního kapitálu. Ručitelem za tuto půjčku byl veřejnoprávní finanční subjekt Institut Valencià de Finances.

Podle Komise byl Hércules FC v důsledku této operace příjemcem státní podpory spočívající v rozdílu mezi skutečnými náklady na půjčku s ručitelem a náklady, za které by byla poskytnuta za určitých daných tržních podmínek, a běžící ode dne přiznání do dne přijetí rozhodnutí.

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně tři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z nesprávného uplatnění sdělení Komise o použití článků 87 a 88 Smlouvy o ES na státní podpory ve formě záruk.
 - Žalobkyně v této souvislosti uvádí, že není „podnikem v obtížích“ ve smyslu pokynů z roku 2004 a že v poskytnutém ručení bylo řešeno riziko nesplácení i protizáruka za půjčku.
2. Druhý žalobní důvod, uváděný podpůrně, vycházející z neexistence dopadu na hospodářskou soutěž a na obchod mezi členskými státy.
 - Žalobkyně v této souvislosti uvádí, že Hércules CF nemohl být účastníkem hospodářské soutěže v Evropě a že z údajné podpory neměl žádnou konkurenční výhodu.

3. Třetí žalobní důvod, taktéž uváděný podpůrně, vycházející z nesprávného vyčíslení domnělé podpory.

Žaloba podaná dne 31. října 2016 – BNP Paribas v. ECB

(Věc T-768/16)

(2017/C 006/61)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Žalobkyně: BNP Paribas (Paříž, Francie) (zástupci: A. Champsaur a A. Delors, advokáti)

Žalovaná: Evropská centrální banka

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil na základě článků 256 a 263 SFEU rozhodnutí ECB/SSM/2016 – ROMUWSFPU8MPRO8K5P83/136, které Evropská centrální banka přijala dne 24. srpna 2016;
- uložil Evropské centrální bance náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně tři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z nesprávného právního posouzení, kterého se Evropská centrální banka (ECB) údajně dopustila při výkladu ustanovení nařízení Evropského parlamentu a rady (EU) č. 575/2013 ze dne 26. června 2013 o obezřetnostních požadavcích na úvěrové instituce a investiční podniky a o změně nařízení (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. 2013, L 176, s. 1; dále jen „nařízení č. 575/2013“).

V této souvislosti žalobkyně ECB zejména vytýká, že rozhodnutí ze dne 24. srpna 2016, kterým se zamítá žádost, kterou předložila s cílem získat povolení o vyloučení expozic ve veřejném sektoru z výpočtu pákového poměru (dále jen „napadené rozhodnutí“):

- je v rozporu s úmyslem evropského zákonodárce a s cíli sledovanými nařízením č. 575/2013;
 - zbavuje čl. 429 odst. 14 uvedeného nařízení veškerého užitečného účinku;
 - představuje zásah ECB do pravomocí evropského zákonodárce.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z nesprávného právního posouzení, kterým napadené rozhodnutí údajně trpí, pokud jde o posouzení obezřetnostního rizika souvisejícího s regulovanými úsporami, jelikož ECB údajně opomněla zohlednit právní rámec a empirické údaje týkající se těchto úspor, jakož i příslušné zprávy Evropského orgánu pro bankovníctví, a údajně se rovněž dopustila nesprávného posouzení, pokud jde o riziko nadměrné páky a dalších obezřetnostních rizik, které s ním souvisejí.
 3. Třetí žalobní důvod vycházející z porušení zásady proporcionality, kterým napadené rozhodnutí údajně trpí, jelikož porušuje obecnou zásadu proporcionality stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii a dále že nerespektuje zvláštní požadavky související se zásadou proporcionality v oblasti obezřetnostního dohledu, která ukládá, aby byly obezřetnostní požadavky přizpůsobeny modelu podniku banky a rizikům, která z toho vyplývají pro finanční sektor a hospodářství.